

Anàlisi

L'Església catalana davant del repte digital

Àngel Rodríguez Vilagran

Doctor en Periodisme i Ciències de la Comunicació
Responsable del Departament d'Audiovisuals del bisbat de Girona



Una tècnica d'investigació per conèixer com es mou avui la comunicació és la de l'observació. Dos exemples clau. Un d'ells és fixar-nos quan anem amb metro, quanta gent llegeix un diari de paper. L'altre, és veure com han quedat d'arraconats els diaris en els quioscos de la Rambla de Barcelona. Fa uns anys, presumien de tenir la millor premsa estatal, ara, de vendre els millors *souvenirs*. A finals del 2014 existien 11.478.000 lectors de diaris de paper a l'Estat espanyol, 703.000 menys que el 2013 (dades EGM). Conseqüències d'haver-ho donat tot de franc a la web.

Fa poc, en una conferència que vaig impartir en una universitat amb una vintena d'alumnes de comunicació vaig preguntar quan feia que no compraven un diari. Ningú no em va respondre, i és que cap d'ells no n'havia comprat mai ni un. Si els futurs periodistes no compren diaris de paper, quin demà ens espera? Això sí, tres o quatre d'ells en portaven un. La raó: a l'entrada del centre cada dia n'hi ha una pila amb exemplars d'un mateix rotatiu per agafar-ne gratuïtament. Què passarà quan deixin d'estar subvencionats?

Per sort, l'Església ja s'ha posat al dia i el «diari oficiós» que és el full diocesà de cada diòcesi ja no es troba només al «quiosc» (a la parròquia), sinó que també es pot descarregar en la web de cada bisbat. Però no n'hi ha prou. S'ha de promocionar molt més i crear llistes de correus de persones que automàticament el rebien cada setmana sense necessitat d'anar-lo a buscar a internet. Les noves tecnologies han creat una mena de «ganduleria digital» que consisteix a esperar a rebre tot allò que ens interessa sense necessitat d'anar-ho a cercar. Fixem-nos-hi: des del Facebook podem seguir l'actualitat a través dels diaris i portals digitals sense anar directament a cadascun d'ells. D'aquí la necessitat que cada entitat d'Església pugui tenir una pàgina de Facebook o un compte de Twitter. Ara bé, és un error oferir a les dues plataformes el mateix contingut. Són dos conceptes diferents.

Les eines de la comunicació s'han transformat i es complementen: l'ordinador no és més que una màquina d'escriure, una pantalla de televisió i un telèfon. Intentar avui recuperar lectors de fulls diocesans de paper és tasca perduda. Busquem-los digitalment a través de PDF. Plataformes com Facebook ens poden ajudar a publicar homilies, textos evangèlics, comentaris, el moviment parroquial (batejos, comunions, confirmacions...), els horaris de les celebracions litúrgiques, notícies de les parròquies

InterMirifica.net



Les noves tecnologies han creat una mena de «ganduleria digital» que consisteix a esperar a rebre tot allò que ens interessa sense necessitat d'anar-ho a cercar

i d'entitats... Instagram, també per penjar-hi fotos. El WhatsApp pot ser utilitzat per crear un grup de difusió, per enviar-hi, per exemple, un missatge de valors cristians (frase, text bíblic...). D'altra banda, avui tothom pot ser un «columnista» cristià. No

cal escriure en una publicació de paper. Només cal tenir un compte de Facebook o Twitter o també un bloc, tot i que aquests últims sembla que van de baixa.

Totes aquestes plataformes són ja els nous quioscos d'informació.

La investigació observant hauria de fer-nos feliços si veiéssim que aquells que al metro o a l'autobús utilitzen les seves tauletes o mòbils ho fan consultant un compte d'alguna entitat o persona relacionada amb l'Església. És el repte que té l'Església.

Nova comissió per als mitjans de comunicació del Vaticà

SIC / Ciutat del Vaticà

En la darrera reunió del Consell de Cardenals per ajudar el papa Francesc en el govern de l'Església universal i estudiar un projecte de revisió de la constitució apostòlica *Pastor bonus* sobre la Cúria romana, es va examinar l'informe final, datat el 5 de març, elaborat pel comitè encarregat de proposar una reforma dels mitjans de comunicació vaticans, l'anomenat Vatican Media Committee. Posteriorment el Consell de Cardenals va proposar al Pontífex la institució d'una comissió per estudiar aquest informe final i analitzar de manera oportuna

la seva factibilitat. Francesc va acollir favorablement la proposta i el 23 d'abril va decidir instituir la comissió sol·licitada i nomenar-ne els membres.

La nova comissió estarà presidida per Mons. Dario Edoardo Viganó, director del Centre Televisiu Vaticà i els membres en seran: Paolo Nusiner, director general d'*Avvenire*, Nova Editorial Italiana, Milà; Mons. Lucio Adrián Ruiz, cap de l'Oficina del Servei Internet del Vaticà (Direcció de les Telecomunicacions de l'Estat de la Ciutat del Vaticà); el pare Antonio Spadaro, *s.i.*, director de *La Civiltà Cattolica*, i Mons. Paul Tighe, secretari del Pontifici Consell de les Comunicacions Socials.